

วัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของวัยรุ่นที่มีการเลียนแบบจากการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตีโชว์ (2) เพื่อศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของวัยรุ่นไทย จากการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตีโชว์ (3) เพื่อศึกษาองค์ความรู้ที่สามารถนำมาปรับปรุงรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตีโชว์ต่อไปในอนาคต ขอบเขตของการศึกษาวัยรุ่นไทย เพศชาย-เพศหญิง อายุระหว่าง 13-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2551 มีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamané ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้ตัวอย่างรวมทั้งหมด 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t -test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบเชิงซ้อนรายคู่ (multiple comparison) ด้วยวิธี Least Significant Difference --LSD ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยพบว่า

1. วัยรุ่นไทยที่รับชมรายการเรียลลิตีโชว์ มีผู้หญิงรับชมมากที่สุด ร้อยละ 2.56 อายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป ร้อยละ 2.52 โดยระดับการศึกษาของที่รับชมรายการมีอาชีวศึกษา/อนุปริญญา ร้อยละ 51.0 เป็นส่วนใหญ่

2. เนื้อหารายการเรียลลิตีโชว์ โดยมีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้ชมมากที่สุด ร้อยละ 2.64 โดยมีเนื้อหาที่มีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากที่สุด ร้อยละ 2.64 โดยส่วนใหญ่เนื้อหาที่มีความครบถ้วนด้านความรู้และความบันเทิงปานกลาง ร้อยละ 2.59 และมีความแปลกใหม่ของเนื้อหามากที่สุด ร้อยละ 2.75

3. รูปแบบรายการเรียลลิตีโชว์พบว่า รูปแบบรายการเข้าใจตั้งแต่ดูครั้งแรก ร้อยละ 2.62 โดยมีการนำเสนอรูปแบบรายการยึดหลักความถูกต้องด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็นบางโอกาส ร้อยละ 2.61 โดยส่วนใหญ่รูปแบบรายการให้ความรู้และความบันเทิงที่มีประสิทธิภาพพอมีบ้าง ร้อยละ 2.62 และรูปแบบรายการสามารถดึงดูดใจได้ดี ร้อยละ 2.62

4. วิธีการนำเสนอรายการเรียลลิตีโชว์ โดยมีวิธีการนำเสนอรายการช่วยเพิ่มทักษะในการคิดได้เป็นอย่างดี ร้อยละ 2.64 ได้นำเสนอที่ทำให้สามารถเรียนรู้พฤติกรรมของวัยรุ่นได้มากขึ้น ร้อยละ 2.59 โดยมีการนำเสนอมีกิจกรรมใหม่ ๆ ให้ชมอยู่ตลอดเวลา ร้อยละ 2.61 และการนำเสนอให้รู้จักการให้อภัยมากที่สุด ร้อยละ 2.63

5. ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเล่นแบบรายการเรียลลิตีโชว์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นที่มีความกล้าแสดงออกของผู้ร่วมรายการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) โดยการใช้ชีวิตอยู่ในบ้านหลังเดียวกันทั้งผู้ชายและผู้หญิงของผู้ร่วมรายการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) และมีความอ่อนไหวและยอมคนอื่นเสมออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) เท่านั้น

This thesis is concerned with how viewing reality television shows affects the imitative behaviors of a selected group of teenagers. The teenagers selected for this investigation were categorized in accordance with standard demographic characteristics. The researcher thereupon shows how such characteristics are correlated with imitative behaviors stemming from viewing reality television shows. Also considered are the affects of the presentation styles of reality television shows on such imitative behaviors. Finally, taken into account is the information collected in the course of this investigation that would be conducive to improving future reality television shows.

The population sample was comprised of 400 Thai male and female teenagers between the ages of thirteen and nineteen who were domiciled in Bangkok Metropolis. The members of the sample were investigated in the present connection in the period between July and August 2008 using a questionnaire as the instrument of research. These subjects were selected by means of the simple random sampling method through extrapolating from the Taro Yamané table (1973), the yield of which was a sample having a reliability level of 95 percent with a five percent margin of error.

The techniques of descriptive statistics used in the analysis, formulation and tabulation of the data obtained were frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-test and One-way analysis of variance (ANOVA) were techniques used for testing purposes, whereas the Least Significant Difference (LSD) multiple comparison method was used in cases in which differences were found to occur at a statistically significant level.

Findings are as follows:

1. Of the Thai teenagers investigated, the majority were females (2.56), older than eighteen years of age (2.52) and whose educational level was that of holders of vocational diplomas or diplomas (51.00).

2. In regard to the content of the televised reality shows, it was determined that respondents deemed the content to be appropriate at a high level (2.64), the content to be accurate and reliable at a high level (2.64), the content displaying relevant knowledge yet being entertaining at a moderate

level (2.59) and judged the freshness of content to be at a high level (2.75).

3. In regard to the presentation styles of the televised reality shows, it was found that show styles could be grasped from the time such shows were first viewed (2.62), program presentations were only sometimes accurately reflective of moral and ethical issues (2.61), at a high level the style of the shows efficaciously provided information and entertainment (2.62), and at a high level the style of the shows were capable of attracting viewer attention (2.62).

4. In regard to the presentation of these televised reality shows, it was found that presentations of the programs enhanced cognitive skills (2.64), was conducive to enhancing learning behaviors on the part of the viewers (2.59), constantly presented new activities (2.61), and at a high level promoted knowledge of the phenomenon of forgiveness (2.63).

5. In regard to levels of satisfaction evinced by the respondents vis-à-vis imitative behaviors adopted from the programs, the researcher found that at a high level the respondents were satisfied with participants who were courageous enough to express themselves ($\bar{X} = 4.38$). However, in this connection, viewing male and female participants with a common domicile evoked a moderate level of satisfaction ($\bar{X} = 2.88$) on the part of the respondents, whereas at a low level ($\bar{X} = 2.21$) the respondents were satisfied with displays of sensitivity and constant deference to others.